

Ä LIIVI TAMM
liivi.tamm@aripaev.ee

“Eks see aed kukub välja nii, kuidas aeg ja tervis lubavad ning huvid parasjagu on. Need kõik ju muutuvad ajapikku,” teatab Jõgisoo mõisa perenaine Anu Joon oma valdustes ringkäiku alustades. Ta tõstab kaheaastase lapselapse Ats Joosepi puusale ja retk võib alata.

Jõgisoo mõisas on omal kohal nii pärnaallee, Keila jõe tuttavlik kallas, armsad sisehoovid kui ka kuuse otsas nokka plaksutav kurepaar. Siin on silmal ruumi hulkuda. Tarasid ja eramaa eest hoiatavate siltidega märgistatud teetsi ei paista kuskilt.

Kuigi mõisa peahoone 1915. aastal tules hävis, on kõrvalhooned leidnud head peremehed. Suvekodudeks on kujundatud nii veinikelder kui ka aidahoone.

Lapsed on seejuures juba ammu selgeks teinud, et hävinud mõisahoone keldripeal sel peitub üks tõeliselt mõnus metsmaasikakoht. “Hoiame ka kunagise peahoone koha võsast puhta, siit on tõeliselt kaunis vaade jõele,” teab Anu.

Kodused taimed sobivad hästi. Siinsed müürid ja aiaalad on vahva segu lõunaprantsusmaalike varemete maalilistest sakkidest ja maava-

naema aia tuttavlikust taimevalikust. Oma kohal on nii suitsuahi kui ka puidust lühter. “Olen püüdnud siia Eesti talutaimi ja looduslikke ravimtaimi istutada,” räägib Anu. “Punaste marjadega on maavits, müüril ronib luurerohi. Kultuurpihlakad on mu isa poogitud, siin nurgas kasvab kaug-ida vaarikas... Eks meile on kingitud ka teisi, kaugete maade taimi ja puid. Nemaadki on oma koha leidnud.”

Anu soovitatav koju valida eelkõige neid taimi, mis konkreetsele pinnasele sobivad. “Jõe ääres kasvab meil pikkade ja sirgete okstega korvipaju. Kevaditi lõikame maha, suvega kasvab taas torelda kõrguseni. Seni pole veel korvipunumiseni jõudnud, aga küll selle ühel päeval ette võtame,” kinnitab perenaine.

Koht, kus golfi mängida ja uisutada. Omal ajal paisutas Keila jõe mõisa juures tamm. Nüüd tuleb veepiirini mõni meeter rohkem astuda, ent tüvesse uuristatud haabjat vette laskmast see ei takista. “Selline paat püsib üllatavalt hästi

MEENUTUSED mõisaajast: vägev pärnaallee annab aimu ka möödunud aastate hiilgusest.

FOTOD: ANDRES HAABU

ANU tädipoeg Olav naise Sirjega elavad suviti vanas mõisa veinikeldris, mis ka suvilaks ümber ehitatud..